

Phân tích nhân vật Xô-cô-lốp trong Số phận con người

Tuyển chọn những bài văn mẫu hay nhất chủ đề Phân tích hình ảnh nhân vật Xô-cô-lốp trong tác phẩm Số phận con người.

Đề bài: Phân tích nhân vật Xô-cô-lốp trong truyện ngắn "Số phận con người" của nhà văn Nga Sô-lô-khốp.

Bài làm:

Top 3 bài văn hay nhất phân tích nhân vật Xô-cô-lốp

Bài số 1:

Mi- khai- in A- léch- xan- đrô- vích Sô- lô- khốp là một nhà văn lỗi lạc người Nga, ông để lại nhiều tác phẩm văn học có giá trị, làm say mê bao thế hệ độc giả, không chỉ trong phạm vi nước Nga mà còn là độc giả trên toàn thế giới. Với những đóng góp của ông cho văn học, ông được đánh giá là một nhà tiểu thuyết có tài, được vinh dự liệt vào hàng các nhà văn lớn nhất thế kỉ XX. Trong số những tác phẩm của ông, không thể không kể đến truyện ngắn “Số phận con người”, đây không chỉ là một tác phẩm phản ánh hiện thực, mang giá trị nhân văn sâu sắc, mà nó còn là tác phẩm đánh dấu cho “chân trời mới” của văn học Nga. Tác phẩm chứa đựng một dung lượng lớn những tư tưởng, nhiều người còn liệt nó vào loại tiểu anh hùng ca. Truyện ngắn xoay quanh cuộc đời và số phận của hai nhân vật Xô- cô- lốp và bé Va- ni- a. Trong đó, nhà văn Sô- lô- khốp đã rất kì công khi xây dựng nhân vật Xô- cô- lốp, đây có thể xem là nhân vật kí thác tư tưởng của nhà văn.

Truyện ngắn này chính là kết quả của cuộc gặp gỡ giữa nhà văn Sô- lô- khốp với nhân vật chính của truyện ngắn này An – đrây Xô- cô- lốp. Theo lời kể của tác giả, chân dung về con người và cuộc đời của Xô- cô- lốp cũng dần dần được hé mở. Trước hết, Xô- cô- lốp hiện lên với hình ảnh của một người lính Xô Viết thực thụ, với những khí phách anh hùng và những chiến công đầy hiển hách. Khi chiến tranh bùng nổ, Xô- cô- lốp đã tình nguyện xung phong đi lính, để lại vợ và ba người con ở hậu phương. Cuộc chiến đấu diễn ra vô cùng khắc nghiệt, thể hiện ngay qua những vết thương của anh, chỉ một năm chiến đấu, anh bị thương hai lần, vào tay và chân, không những thế anh còn bị đày đọa trong những trại tập trung của quân đội phát xít. Dù bị quân địch đày đọa nhưng Xô- cô- lốp không chịu đầu hàng mà luôn nhen nhóm ý định phản công. Và khi thời cơ đến, anh đã anh dũng chiến đấu và lập được chiến công hiển hách.

Đó là khi cuộc chiến đấu diễn ra ác liệt nhất, quân đội phát xít thua to trên mặt trận Xô – Đức, lực lượng của chúng bị tiêu hao nhiều nên phải dùng cả những tù binh để làm lái xe. Và nhân cơ hội đó, Xô- cô- lốp đã cướp xe, bắt sống tên thiếu tá phát xít, chạy về phía quân mình. Chỉ qua những hành động ấy ta có thể cảm nhận được ở An- đrây Xô- cô- lốp một ý chí kiên cường, một sức mạnh phi thường, vì có thể cướp được xe của địch và giết chết được tên thiếu tá hoàn toàn không phải việc dễ dàng. Sự khốc liệt của chiến tranh đã

Phân tích nhân vật Xô-cô-lốp trong Số phận con người

cướp đi mạng sống của người vợ và hai người con thân yêu của Xô- cô lốp. Người con duy nhất, cũng là niềm hi vọng còn lại của anh chỉ còn lại A- na- tô- ni.

Giống như người cha của mình, A- na- tô- ni cũng là một người chiến sĩ anh hùng, từ một học sinh giỏi toán, đi theo tiếng gọi của tổ quốc, A- na- tô- ni trở thành một đại úy pháo binh. Hai cha con cùng nhau chiến đấu, vì Tổ quốc nhưng cũng đồng thời là để trả mối thù gia đình. Nhưng đau đớn thay, đến giờ phút thắng lợi của quân đội phát xít thì cũng là giây phút A- na – tô- ni bị một tên thiện xạ Đức bắn chết. Sự ra đi của A- na- tô- ni cũng làm cho người cha như Xô- cô- lốp mất đi người con trai yêu quý, niềm hi vọng cuối cùng của anh. Sau khi giải ngũ, Xô- cô- lốp làm nghề lái xe, tuy cuộc sống vẫn tiếp diễn nhưng lại nhạt nhẽo, vô vị đến đáng thương, bởi cuộc sống của anh giờ đây chỉ còn là duy trì sự sống, đâu còn mục đích, hi vọng gì?

Và số phận cũng mỉm cười với anh, đó là khi anh gặp cậu bé Va- ni- a- một đứa trẻ mồ côi, cha mẹ đều mất bởi chiến tranh, sống lang bạt, không người tựa nương. Và chính tình thương sâu sắc của Xô- cô- lốp dành cho Va- ni- a, và cũng là sự đồng cảm giữa hai con người bất hạnh, lạc lõng giữa dòng đời đã khiến Xô- cô- lốp quyết định nhận nuôi bé Va- ni- a. Trong những lần lái xe về thành phố, Xô- cô- lốp đã gặp Van- ni- a. Và cậu bé này trong ấn tượng của Xô- cô- lốp là “..một thằng bé rách bươm như xơ mướp. Mặt mũi thì bê bết nước dưa hấu, lem luốc, bụi bặm, bẩn như ma lem, đầu óc rối bù”, nhưng trái lại với vẻ tàn tạ của ngoại hình, cậu bé lại có “...cặp mắt- cứ như ngôi sao sáng ngời sau trận mưa đêm”.

Sau khi nghe câu chuyện của Van- ni a. Xô- cô- lốp đã rất xúc động và đưa ra một quyết định, đó là nhận nuôi bé Va- ni-a: “Không thể để cho mình với nó chìm ngấm riêng rẽ được! Mình sẽ nhận nó làm con”. Quyết định này thật khiến cho người đọc cảm thấy xúc động, bởi ta cảm nhận được ở cả hai con người này sự cô độc đến đáng thương, sự lạc lõng, bơ vơ trước dòng đời. Và sự gắn bó này không chỉ gắn kết giữa hai con người xa lạ, mà trên hết đó chính là sự đồng cảm lẫn nhau, yêu thương lẫn nhau giữa những con người bất hạnh. Và ta cũng có thể cảm nhận thấy ở những con người này được kết nối bởi một sợi dây chung, đó là sợi dây của tình thương.

Tuy bất hạnh đổ ập đến cuộc sống của hai con người này, khiến họ trở nên nhỏ bé, vô vị giữa dòng đời. Nhưng tình thương, hay nói cách khác đó chính là khát khao tình thương ở hai con người này chưa một phút giây nào ngừng cháy. Cũng có lẽ vì vậy mà Xô- cô- lốp lại có thể dễ dàng đồng cảm, yêu quý và đi đến quyết định nhận nuôi Va- ni- a. Còn bé Va- ni- a cũng bởi vậy mà chấp nhận Xô- cô- lốp một cách nhanh chóng, dứt khoát đến vậy. Những lời nói của cậu bé khi nhận Xô- cô- lốp là cha thật khiến cho người đọc cảm thấy bồi hồi, xúc động: “Bố yêu của con ơi! Con biết mà! Con biết thế nào bố cũng tìm thấy con mà! Thế nào cũng tìm thấy mà! Con chờ mãi mong được gặp bố!” .

Cuộc sống của Xô- cô- lốp từ khi có bé Va- ni- a cũng thêm những phần khó khăn hơn, bởi cuộc sống mưu sinh của anh khá vất vả, hàng ngày phải chở hàng khắp nơi, mà đâu

Phân tích nhân vật Xô-cô-lốp trong Số phận con người

phải lúc nào cũng có thể đem theo Va- ni- a. Bởi, từng là một người lính nên cuộc sống có kham khổ đến đâu thì Xô- cô- lốp cũng có thể chịu đựng được “...Chỉ có một mình tôi thì cần gì đâu? Một mẩu bánh mì, một củ hành với một tí muối, thế là đủ no cho một ngày của đời lính”, nhưng Va- ni- a còn là một đứa bé, đâu thể bắt nó chịu khổ cùng anh như vậy. Từ trách nhiệm của một người cha, Xô-cô- lốp không cho phép mình được lơ là, qua quýt với cuộc sống của Van- ni- a. Vì khi anh quyết định nhận nuôi cậu bé cũng là lúc anh dồn hết tình cảm cũng như trách nhiệm của một người cha cho cậu bé.

Hàng ngày, Xô- cô-lốp “...phải mua sữa cho nó, khi thì luộc quả trứng, không có thức ăn nóng cho nó là không xong” nhưng công việc của Xô- cô- lốp gấp rút, bận rộn đâu thể chăm lo từng chút như vậy. Thương con nhưng công việc cũng không thể không làm, vì đó chính là mưu sinh của cả hai cha con. Vì vậy mà Xô- cô- lốp đã để Va- ni- a ở nhà cho bà chủ chăm nom, nhưng có lẽ những cực khổ khi theo xe cha đi làm không đáng sợ bằng việc không được gặp cha. Chẳng những thế mà “... nó cứ khóc suốt từ sáng cho đến tối, chiều tối chuồn ra kho thóc để tìm”. Ta có thể thấy Va- ni- a không phải đứa trẻ quen được nuông chiều, càng không có tính nhõng nhẽo vì sớm phải sống lang bạt, không có người quan tâm. Việc cậu bé khóc tìm Xô- cô- lốp thể hiện tình cảm sâu sắc của cậu bé dành cho anh. Khóc là sợ phải xa bố, khóc là bởi lo sợ trước viễn cảnh chia li, như những gì nó đã từng trải qua.

Truyện ngắn “Số phận con người” từ đầu đến cuối đều khiến cho người đọc cảm thấy bồi hồi, xúc động. Bởi dù trong hoàn cảnh đau thương nhất, thì con người vẫn luôn dành cho nhau những tình cảm yêu thương chân thành nhất, và tình cảm ấy hàn gắn lại những vết thương, tiếp thêm cho đối phương những động lực để sống, để vươn lên. Và cũng chính tình yêu của Xô- cô- lốp dành cho bé Va- ni- a là thứ tình cảm thiêng liêng, nó tồn tại ngoài tầm hủy diệt của chiến tranh, của bom đạn. Với tất cả những nội dung sâu sắc đó, Xô- lô- khốp xứng đáng là nhà văn tiêu biểu trong số những nhà văn tiêu biểu của văn học thế kỷ XX.

Bài số 2:

Đến với văn học Nga, chắc hẳn ai cũng biết Leptonstoi hay Puskin và không thể không nhắc So-lo-khop. So-lo-khop là một trong những nhà văn lớn nhất của Nga thế kỷ XX. Phong cách nghệ thuật của ông là thể hiện một cái nhìn toàn diện, chân thực. Tác phẩm viết về cuộc sống và con người Nga trong những biến chuyển của lịch sử. Tác phẩm "Số phận con người" được viết năm 1957. Lúc này chiến tranh đã lùi xa 22 năm, cuộc sống đã hồi sinh nhưng những mất mát đau thương vẫn làm trần trở day dứt con người. Mục đích sáng tác của tác phẩm là lên án chiến tranh, ngợi ca vẻ đẹp con người Nga kiên cường nhân hậu. Và nhân vật thể hiện rõ hai điều ấy là Xô cô lốp.

Bản thân Xô cô lốp đã hai lần bị thương, hai năm bị đày đọa trong trại tập trung của phát xít Đức. Hoàn cảnh gia đình bị chiến tranh tàn phá rất nặng nề. Vợ và hai con gái anh đã bị bom phát xít giết hại năm 1942. Đứa con trai duy nhất của anh trong ngày chiến thắng

Phân tích nhân vật Xô-cô-lốp trong Số phận con người

bị bắn chết. Nhà cửa bị phá nát tan tành. Chiến tranh đã cướp đi tất cả vợ con, gia đình và niềm hi vọng cuối cùng của anh. Ngày chôn trên đất người, đất Đức, niềm vui sướng và niềm hi vọng cuối cùng của anh "trong tôi như có gì đó vỡ tung ra", "như người mất hồn". Anh rơi vào nỗi đau cùng cực, anh tìm đến rượu dù biết nó là món nguy hại. Những ám ảnh kinh hoàng về gia đình, về vợ con như một vết thương không cầm máu được. Anh phải chịu nhiều bất hạnh sau chiến tranh là thế, nhưng trong anh vẫn là tính cách Nga kiên cường ấy. Khi nhìn thấy bé Vania, Xô cô lôp không cầm được nước mắt, anh đã quyết định nhận bé Vania làm con. Anh đã làm những việc yêu thương và chăm sóc bé Va ni a. Từ cắt tóc, tắm rửa, may quần áo. Tất cả đều rất vụng về nhưng chứa đầy tình yêu thương. "Sau bữa trưa, tôi đưa nó tới hiệu cắt tóc, rồi về nhà đặt ngời vào chậu giặt, tắm rửa xong rồi bọc nó vào tấm khăn trải giường sạch". "Tôi mua cho nó một cái quần da, một sơ mi, đôi dép và một cái mũ lưỡi trai bằng sợi. Tất nhiên là tất cả mọi thứ đều không vừa và chất lượng cũng kém". Nhưng nuôi Vania cũng gặp nhiều khó khăn. "Chỉ một mình tôi thì cần gì đâu? Một mẩu bánh mì, một củ hành với tí muối, thế là đủ no cho một ngày của đời lính. Nhưng thêm nó thì khác: khi thì phải mua sữa cho nó, khi thì phải luộc quả trứng, không có thức ăn nóng cho nó là không xong". Rồi anh lại đâm phải con bò, bị tịch thu bằng lái. Khó khăn càng khó khăn thêm. Nhưng dù vậy, họ vẫn là chỗ dựa tinh thần cho nhau.

Khi Vania hỏi về chiếc áo bành tô da, anh đã nói dối để cốt yên lòng chú bé. Xô cô lôp lần đầu được ngủ một giấc yên lành sau bao nhiêu năm. Điều kì lạ là "ban ngày bao giờ tôi cũng trấn tĩnh được, không hờ ra một tiếng thở dài, một lời than vãn, nhưng ban đêm thức giấc thì gối ướt đầm nước mắt". Sức mạnh của tình yêu thương thật tuyệt diệu, nó sưởi ấm trái tim cô đơn, đem lại niềm vui sống cho con người. Tác giả đã khám phá ra quy luật của tâm lý. Chỉ có tình yêu thương mới chữa lành vết thương trong trái tim con người. Có bé Vania nhưng anh chưa hoàn toàn quên được chuyện buồn trong quá khứ. Kí ức về chiến tranh luôn ám ảnh vò xé trái tim và tàn phá cơ thể: "hầu như đêm nào tôi cũng chiêm bao thấy những người thân quá cố", "quả tim tôi đã rệu rã lắm rồi". Việc nuôi dưỡng bé Vania đã cho thấy lòng nhân hậu của Xô cô lôp. Đã trải qua nhiều mất mát đau thương nhưng anh vẫn kiên cường vượt qua. Không chỉ thế, ở anh còn có một nghị lực phi thường. Anh cố gắng sắp xếp công việc để dành thời gian chăm sóc bé Vania. Anh giấu sự thật về chiếc áo bành tô để bé Vania được an tâm. Anh nén nỗi đau để trấn tĩnh, đem lại niềm vui cho bé Vania. Anh sẵn sàng cuộc bộ khắp nước Nga để chờ cho Vania lớn lên. Tóm lại, nhân vật Xô cô lôp trong chiến tranh dũng cảm phi thường, sau chiến tranh nhân hậu, nghị lực. Đây chính là vẻ đẹp tâm hồn, tính cách Nga.

Với kết cấu truyện lồng truyện, bút pháp trữ tình hiện thực nghiêm ngặt. Tác giả đã phơi bày sự thật tàn khốc của chiến tranh qua số phận các nhân vật đặc biệt là nhân vật Xô cô lôp. Xô cô lôp chính là hiện thân của tính cách Nga kiên cường, nhân hậu, nghị lực phi thường. Anh là nhân vật thể hiện rõ nhất tư tưởng và nội dung của tác phẩm này.

Bài số 3:

Phân tích nhân vật Xô-cô-lốp trong Số phận con người

Mikhail Alexandrovitch Sôlôkhốp (1905 – 1984) thuộc nhóm không nhiều những nhà văn mà khi nhắc đến, người ta không cần nói nhiều hay không nói về những phẩm chất thiết yếu của một ngòi bút bậc thầy như tình yêu văn chương, sự trau dồi nghề nghiệp, say mê và nỗ lực lao động, tinh thần vượt khó. Ông được đứng vào hàng ngũ những nhà văn xuôi lớn nhất thế kỉ XX. Ông để lại những tác phẩm đồ sộ và còn trường tồn theo thời gian tới tận ngày nay người đọc vẫn nhớ rõ. Một trong số đó là truyện “Số phận con người” được viết năm 1957. Nổi bật trong truyện là hình tượng nhân vật Sô-cô-lốp – một con người nhân hậu, kiên cường.

Thật vậy, truyện kể về nhân vật Sô-cô-lốp. Khi chiến tranh bùng nổ anh ra trận để lại quê nhà vợ và 3 con. Sau một năm chiến đấu hai lần anh bị thương nhẹ vào tay và chân. Tiếp đó anh bị bắt làm tù binh bị đày đọa suốt 2 năm trời trong các trại tập trung của phát xít Đức. Lao dịch nhọc hình đôi rét tử thần đêm ngày đe dọa. Năm 1944 giặc bị thua to trên mặt trận Xô-Đức bọn phát xít bắt tù binh làm lái xe. Nhân cơ hội đó Xô-cô-lốp đã bắt sống một tên trung tá Đức lái xe chạy thoát về phía Hồng quân. Lúc này anh mới biết tin về vợ và 2 con gái anh đã bị bom giặc giết hại. Anatôli cậu con trai giỏi toán của anh nay đã trở thành đại úy pháo binh Hồng quân. Hai cha con cùng tham dự chiến dịch công phá Beclin sào huyệt của Hitle. Đúng ngày 9/5/1945 ngày chiến thắng một tên thiện xạ Đức đã bắn lén giết chết Anatôli niềm hy vọng cuối cùng của anh.

Chiến tranh kết thúc Xô-cô-lốp được giải ngũ nhưng anh không trở về Vônônegiơ quê hương nữa. Một đồng đội bị thương đã giải ngũ có lần mời anh về nhà chơi Xô-cô-lốp nhớ ra và tìm đến Uriupinxơ. Anh xin được làm lái xe chở hàng hóa về các huyện và chở lúa mì về thành phố. Mỗi lần đưa xe về thành phố anh lại tạt vào cửa hiệu giải khát uống một li rượu lử người. Anh đã gặp bé Vania và nhận bé làm con nuôi. Từ đó anh đã tìm lại được cuộc sống của mình.

Nhân vật Sô-cô-lốp được nhà văn miêu tả rất chân thực và bi thương với số phận rất éo le. Bản thân anh bị thương hai lần, hai năm bị đày đọa trong trại tù binh Đức. Anh mất cả vợ lẫn đứa con trai mà anh hết mực thương yêu. Chính tình cảnh đó, sau khi ra tù anh đã trở thành một con người khác. Nghe tin sóc, anh như lạc vào thế giới đau thương ai oán. Anh không còn người thân, không còn gia đình, quê hương, không còn nhà. Vì vậy, anh đã tìm đến chén rượu để cho vui bớt đi nỗi nhớ, vui bớt đi nỗi đau đang gào thét giằng xé trong tim can anh. Vì bị đẩy vào cảnh bế tắc nên anh cũng sút rơi vào con đường của kẻ nghiện rượu không có tiền đồ. Tuy rơi vào hoàn cảnh khó khăn ấy nhưng anh vẫn giữ tính cách Nga kiên cường.

Nhà văn đã khéo léo sắp xếp cho cuộc gặp gỡ giữa đứa con cưng của mình với nhân vật bé Va-ni-a. Ông đã khéo léo để chính cuộc gặp gỡ đó đã mở ra một trang sử tươi đẹp về cuộc đời mới, cuộc sống mới cho đứa con mình làm lại từ đầu. Gặp bé Va-ni-a “đầu tóc rối bù”, “rách bươm xơ mướp”, nhất là khi thấy cặp mắt sáng của em “như những ngôi sao sáng ngời sau trận mưa đêm”. Sau khi nghe về hoàn cảnh đáng thương của bé Va-ni-a, Sô-cô-lốp cảm tình cho tình cảnh của chú bé nên anh quyết định nhận nó làm con nuôi.

Phân tích nhân vật Xô-cô-lốp trong Số phận con người

Khi nghe bé Va-ni-a nhenh nhào hỏi “Thế chú là ai”, Xô-cô-lốp trả lời “Là bố của con”. Có thể thấy rằng mặc dù đây là một quyết định táo bạo bộc phát nhất thời song nó lại xuất phát tình tình yêu, sự cảm thông san sẻ cho nỗi bất hạnh của nhau giữa những người cùng cảnh ngộ. Đó là tình yêu giữa người với người. Ở họ trỗi dậy một sự ham muốn muốn bao bọc, chở che cho người cùng cảnh ngộ với mình.

Anh đã đưa bé Va-ni-a về nhà, cả hai người bạn của anh đều rất vui vẻ. Họ như nhìn thấy một sự đồng cảm đến không ngờ. Từ khi nhận bé làm con nuôi, anh tìm mọi cách bù đắp tình cảm cho nó, chăm sóc nó tuy vụng về nhưng rất đáng yêu và chân thật. Từ cắt tóc, tắm rửa, may quần áo.. “Sau bữa trưa, tôi đưa nó tới hiệu cắt tóc rồi về nhà đặt ngò vào chậu giặt, tắm rửa xong rồi bọc nó vào tấm khăn trải giường sạch” và “Tôi mua cho nó một cái quần da, một sơ mi, đôi dép và mũ lưỡi trai bằng sợi”. Đó là tình yêu của người cha dành trọn vẹn cho đứa con. Bé Va-ni-a như một liều thuốc giúp anh hồi sinh vượt qua sự cô đơn để tiếp tục sống trên cõi đời này.

Tuy nhiên, việc nhận bé làm con nuôi cũng khiến cho Xô-cô-lốp có những khó khăn nhất định. Anh vừa phải làm bố, làm mẹ chăm sóc bé. Anh không muốn làm tổn thương trái tim mỏng manh của bé. Khi ăn uống, với Xô-cô-lốp trước lễ bóng “chỉ một mình tôi thì cần gì đâu nhưng thêm nó thì khác”. Anh chăm bẵm nó khi thì phải mua sữa, khi thì luộc quả trứng không có thức ăn cho Va-ni-a là không xong. Rồi có lần anh lại đâm phải con bò và bị tịch thu bằng lái. Cuộc sống ngày một khó khăn và gian truân hơn nhiều. Khó khăn chồng chất khó khăn. Nhưng dù vậy, bé Va-ni-a cũng là đứa con anh hết mực yêu thương. Hai người sống nương tựa vào nhau, là chỗ dựa tinh thần để cùng nhau vượt qua khó khăn thử thách trước mắt. Anh cũng đã ngủ ngon giấc hơn. Điều đó chứng tỏ sức mạnh của tình yêu thương thật kì diệu, nó sưởi ấm trái tim đang cô đơn kia, nó nhen nhóm ngọn lửa yêu thương cho con người, nó vun đắp tình cảm, nó chia sẻ niềm vui.

Nhà văn cũng đã thành công khi khắc họa diễn biến tâm lí nhân vật Xô-cô-lốp. Mặc dù có bé Va-ni-a ở bên song anh vẫn không thể quên đi những kí ức đau buồn mà chiến tranh mang lại. Anh không thể quên sự ra đi của vợ và con trai. Kí ức ấy luôn ám ảnh, giày xéo tâm can anh: “Hầu như đêm nào tôi cũng chiêm bao thấy những người thân quá cố”. Mặc dù vậy anh vẫn cố gắng kiên cường vượt qua. Anh vẫn một mực yêu thương, chăm sóc cho bé Va-ni-a. Anh giấu sự thật về chiếc áo bành tô để bé Va-ni-a được an tâm. Anh đang chịu đựng và vượt qua số phận bằng tình yêu thương của người cha đối với người con. Chỉ có như vậy mới giúp anh sống tiếp ở thực tại, cố gắng ở thực tại nhiều hơn.

Tóm lại, có thể thấy, nhà văn đã khéo léo để cho cuộc gặp gỡ giữa những con người bất hạnh trở thành điểm sáng là chỗ dựa cho họ cùng nhau sống tiếp. “Số phận con người” là một truyện đặc sắc. Nhà văn đã tập trung khám phá nỗi đau bất hạnh của con người sau chiến tranh, tiêu biểu là nhân vật Xô-cô-lốp. Bên cạnh đó tác giả còn ngụ ý phê phán chiến tranh tàn nhẫn đã cướp đi biết bao nhiêu sinh mệnh, gây bao nhiêu đau thương mất mát cho gia đình, xã hội. Qua truyện ta cũng thấy được cái tài của nhà văn khi ông đã

Phân tích nhân vật Xô-cô-lốp trong Số phận con người

miêu tả tâm lí nhân vật rất đặc sắc xem lời văn nhẹ nhàng, lôi cuốn. Xô-cô-lốp chính là hiện thân của người Nga kiên cường bất khuất.